

12 ΜΑΪΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

(Β' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ)

«Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ φηλάφησις καὶ σωτήριος ὁμολογία».

† Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου (†403), Γερμανοῦ Κων/πόλεως (†740). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήροις.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οις ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ'.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέφουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν

αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς', καὶ
φάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ε ι
σα κ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ ε ι σ α α κ ο υ ο υ σ ο ο ν
μ ο υ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ι ι ι ε Κ υ ρ ι ε ε κ ε
κ ρ α α ξ α π ρ ο ο ς σ ε ε ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ ο υ
ο υ π ρ ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η η τ η η η ς δ ε η η
σ ε ω ω ω ω ς μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε π ρ ο ο ς
σ ε ε ε ε ε ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ υ υ
ρ ι ι ι ι ι ε

Κ α τ ε υ θ υ ν θ η η η τ ω η π ρ ο ο ο σ ε ε υ χ η
η η μ ο υ ω ς θ υ μ ι α α μ α α α ε ν ω ω π ι
ο ο ο ο ν σ ο υ ε π α ρ σ ι ς τ ω ω ν χ ε ι ε ι ρ ω ω ν μ ο υ θ υ
σ ι α ε σ π ε ρ ι ι ν η η ε ι σ α κ ο υ σ ο ν μ ο υ Κ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ
ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
ρι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α
μαρ τι ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
των

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λε γ
ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι η δυν

θησαν ωσει παχος γης ερι της γης

διεσκορπισθητα οστα αυτων παρα τον Ααδην

Οτι προς σε Κυ υριε Κυριε οι οφθαλ

μοι μου επισοιοι ηλπισα μη αντανελης την ψυ

χην μου

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συνεστησαν

τομοι και απο σκανδαλων των εργαζομενων την

ανομιαν

Πεσουνται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρτω

λοι καταμονας ειμιεγωεως αν παρελ

θω

Φωνη ημου προς Κυριον εκεκραξα φωνη μου

προς Κυ υριον εδεηθην

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεησιν μου

την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου ^π₉

και συ εγνωστας τρι βουςμου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ₂₂ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι ^π₉

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον ^Δ₂₂ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^π₉

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου ^π₉

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^Δ₂₂ συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ^π₉

Π ροσχεσ προστην δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θηνσφο δρα ^π₉

Ρ υσαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με ^Δ₂₂ ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε ^π₉

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου ^Δ₂₂ του ε

ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου

E με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι

E κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε τις υ πο

στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος

ε ε ε ε στιν

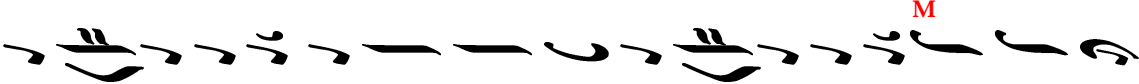
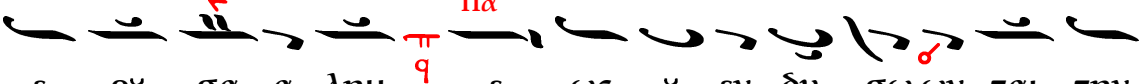

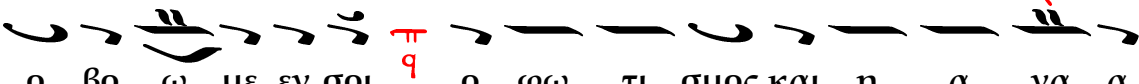

T^{Πα} ων θυ ρων κε κλει σμε νων των μα θη των συ νη θροι

σμε ε νων ει σηλ θες αφ νω Παν το δυ υ να α με Ι

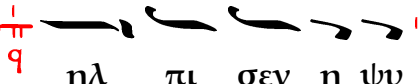
η σθ ο ο Θε ο ο ος η η η η μων και στας εν

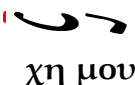
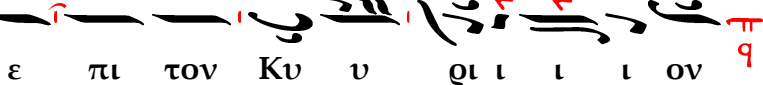
με ε σω α αυ των ει ρη νην δες ε πλη ρω ω σας Α

γι 8 Πνε ε ε ευ μα α α α τος προ σμε νειν τε προ

 ο σε τα α ξας και μη δα μω χω ρι ζε εσθαι α πο Ι

 ε ρω σα α λημ ^{Πα} ε ως ς εν δυ σωων ται την

 εξ υ υ υ ψω ς ςς δυ υ να α α μιν ^Π ₉ δι

 ο βο ω με εν σοι ^Π ₉ ο φω τι σμος και η α να α

 στα α σις ^Γ ₂₂ και η ει ρη νη Η η μων δο ο ο

 ξα α α α σοι ^Π ₉

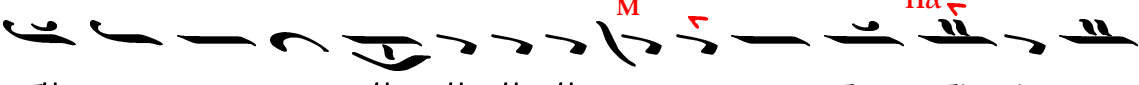
Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

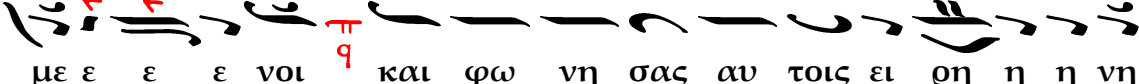
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ηλ πι σεν η ψυ

 ^Χ ^Π ₉

M ^{Πα} εθ η με ρας ο κτω της ε γερ σε ω ως σω ς ^M

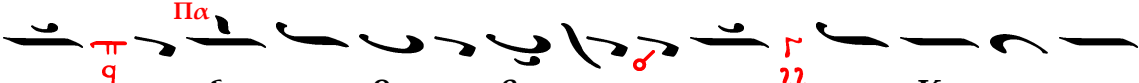
 ^{Πα} ^Π ₉ ω φθης τοις Μα θη ται αις

 ^M ^{Πα}

 ^Π ₉

 ^Γ ₂₂

 ^Π ₉ ^M

 ^{Πα} ^Π ₉ ^Γ ₂₂

μῆ και ο Θεος μῆ δο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ

ρι ι ι ι ον

Η Πα Μ
ω μας ο λε γο με νος Δι δυ υ μος κ η η ην

μετ α αυ των ο τε ει ση η ηλθες Χρι ι στε κε κλει

σμε νων τω ω ω ων θυ υ υ υ ρων ο θεν και η πι

Μ Πα
στει τοις ρη θει ει σιν α αυ τω εξ α πι στι ας εις

πι ι ι σιν βε ε βαι αι αι ων κ α πη ξι ω ω

Μ Πα
σας δε ε ε α γα α θε υ πο δει ξαι αυ τω την

αχ ραν το ον πλευ ρα αν σ και των χει ρων και των πο δω

ων τς μω ω ω ω λω ω ω ω πας ο δε ψη λα

Μ Πα
φη σα ας και ι ι δων ω μο λο γη σε σε ει ναι

Θε ο ο ον κ γυ υ μνον και αι αν θρω ω πον κ κ

κ κ ψι ι ι ι λον και ε βο ο ο α ο Κυ

ρι ος μῆ και ο Θεος μῆ δο ο ο ξα α α α

σοι π ₉

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

χ
 π ₉ εκ πα σω ων

των α νο μι ω ων α α α αυ του π ₉

T^{Πα}ων Μα θη των δι στα ζον των τη ογ δο ο η Η η

με ε ε ρα π ₉ ε πε στη η ο Σω ω τηρ ρ ₂₂ ς ς

ρ ₂₂ η η η σαν συ υ νηγ με ε ε νοι π ₉ και την

ει ρη η νη ην δς ρ ₂₂ τω Θω μα ε βο ο η η σε ρ ₂₂

δευ ρο Α πο στο λε ψη λα φη σον πα α λα α

μας ρ ₂₂ αις τς η λς ε ε ε ε πη η η η ξαν π ₉ ω κα

λη α πι στι ι αν του Θω ω μα π ₉ των πι στων

τας καρ δι ι ας εις ε ε πι ι ι ι γνω ω σιν

η η η η ξε π ₉ και με τα φο βς ε βο ο η η

σεν ρ ₂₂ ο Κυ υ ρι ι ο ος μς και ο Θε ος μς

δο ο ο ξα α α α σοι π ₉

Ἦχος ρ ₂₂ Δι - θ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν ρ ₂₂

παν τε ες οι λα α οι

Mε τα την ε γερσιν σθ Κυ ρι ι ε συ νηγ με ε

νω ων τω ω ων Μα α α θη τω ων σθ και των θυ

ρων κε κλει σμε ε νω ων ε ε εν με ε ε σω ε ε

στης ει ρη η η η νην πα ρε ε ε ε ε ε

χω ων α α αυ τοις πει σθεις δε και αι ο Θω ω μα

α α ασ τη ο ρα σει των χει ρω ων και αι αι τη

η ης πλευ ρα ασ σθ Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ον και Θε ο ον σε ε ω μο λο ο ο γη η η η

σε σω ζοντα τς ελ πι ζοντας εις σε ε φι ι λα

α αν θρω ω ω πε

Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου με νειεις το ο ον αι ω ω να

Tων θυ ρων κε κλει σμενων ε πι στας ο Ι η σς τοι

οις Μα θη η ταις α φο βι ι ι αν και ει ρη νη η

ην ε ε δι ι ι δσ ει τα λε γει ει τω Θω ω μα

τι ι μοι οι α πι ι στοις ο τι α νε στην ε εκ νε
 ε κρων φε ε ρε ω δε την χει ρα α α
 σθ και βα α λε εις την πλευ ραν μη ς ς και αι ι
 ι ι δε σθ γαρ α πι στθ ς ς ντος οι παντες ε ε
 ε ε ε μα α α α θον τα πα α α α α α
 θη και τη ην Α α α να α α στα σι ιν μη κρα
 α α ζει ει ει ν με ε τα α α σθ ο Κυ ρι ι
 ο ο ος μη και ο Θε ο ος μη ς δο ο ο
 ξα α α σοι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Πα

Δ Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι
Κ Πα και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τθ ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Τ^{Πα}ων θυρων κει κλειει σμε ενων ε
 πε ε στη ης Χρι ι ι στε ^{Πα}προ ο ος τους μα
 α θη η η η τας το ο τε ο ο θω ω μας οι
 κο νο μι ι κως ουχ ευ ρε ε θη με ετ α α αυ
 των ε λε γε γαρ ου ου ου μη η η πι ι στε
 ε ευ σω ε αν μη η ι ι ι δω κα α γω ω ω
 το ον Δε σπο ο ο ο την ι δω ω την πλε ευ ραν
 ο θε ε εν ε ε ξη η ηλ θε το αι μα το υ υ
 δω ω ωρ το βα α πτι ι ι σμα ι δω ω την πλη η
 γην ^Μεξ ης ι ι α α α θη το με γα τρα αυ μα α α
 ο α αν θρω ω ω ω πος ι δω πω ως ου ου ουκ
 η η ην ω ως πνε ε ευ μα αλ λα σα αρξ και αι
 ο στε ε ε ε α ο τον θα να το ο ον πα α
 τη η η η σας και θω μαν πλη ρο φο ρη η η σας
^{Πα}Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι οι

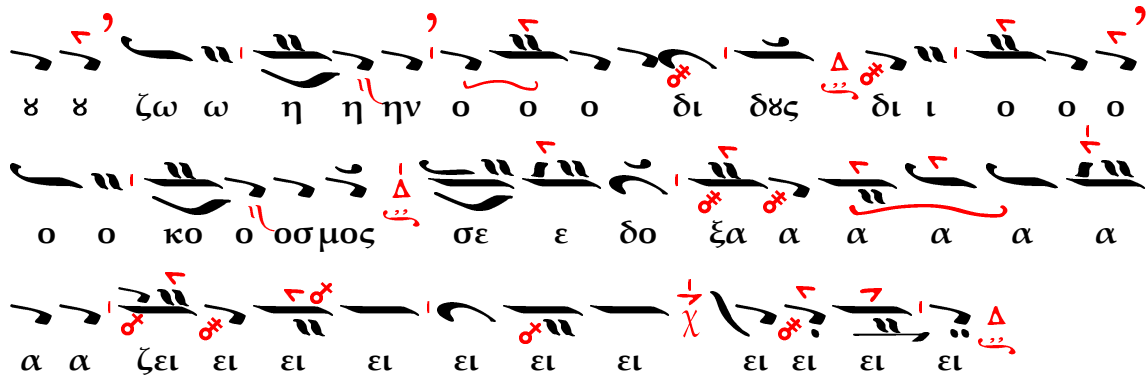
Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος I. Καρᾶ.

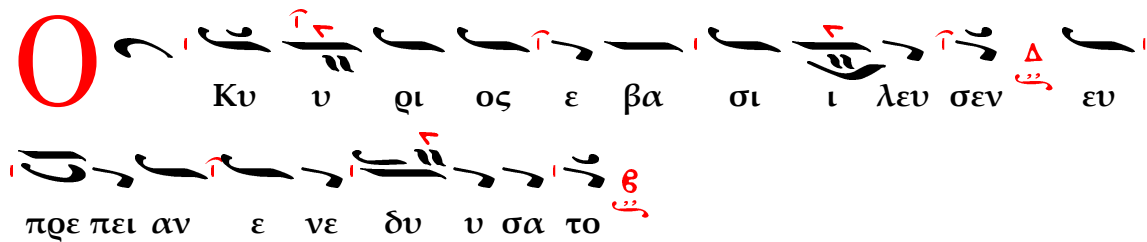
Ἦχος Δι-Θ.

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ἰ η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Υι υι ε ε Θε ε Ϸ

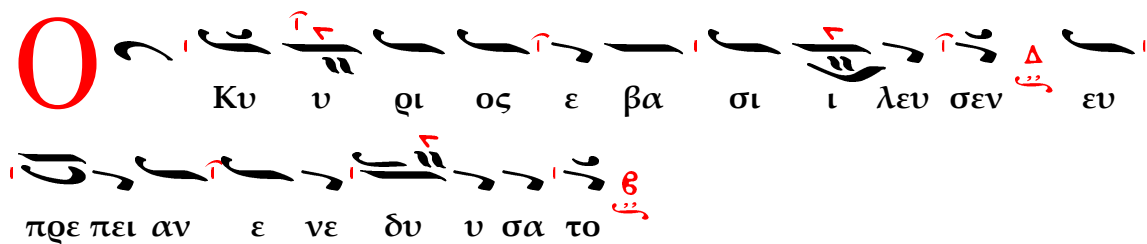

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

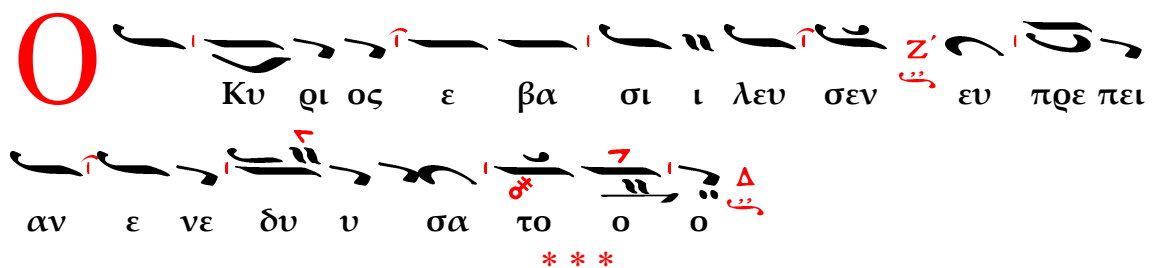
Ἦχος Δι-θ.

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Στιχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου,

ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς Λιτὴν. Ἰδιόμελα.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Κυριε τη α στε κτω της σης Θε ο τη το ος
αι αι γλη των θυ ρων ε πε στης ς ς σω ω ων
κε κλει σμεε ε ενων και στας εν με ε ε σωτων
Μα θη η των την πλευ ραν ε εξ ε γυ υ υ
μνω ω ω σας και τραυ μα των σς χει ει ρων και των
πο δων τας ω τει λας δει ει κνυ υ υ ων α θυ μι
αστην κα τη φει ει αν τε λυ υ ων σα φως ε ε φω
ω ω νη η η η σας ον τρο πον εν ε μοι οι
κα θο ρα τε ω ω φι ι λοι της σαρκος τη ην
προ ο ο ο ο ο σλη ψιν ς πνε ε ε ευμα α
τος φε ρω φυ υ υ υ σιν τω δε δι στα ζο ο ντι ι
ι ι Μα θη η τη προ ε τρε ε ε πς ψη λα φη η η
η σαι αι φρι κτω ω ω ως κα α τει ει ει πων ε

ρευ νη σα α ας α πα α ντα δευ ρολοι πο ον μη η η
 αμ φι ι ι ι βα α α αλ λε ο δε αι αι αι
 σθο με ε νος εν τη χει ρι της σης διπλης ς ς σι ι
 ας εν φο ο βω ω α α νε βο ο ο α
 α πι ι ι στως τη η πι στει ελ κο ο ο
 με ε ε ε νος ο Κυ ρι ι ο ος μϋ και ο ο ο
 Θε ος μϋ δο ξα σοι οι

Ἦχος πλ. Νη ς

A ψαι Θω ω μα της πλευ ρας τη χει ρι λε ε γει
 Χρι ι στος και τϋς τυ πϋς τω ων η η λων δευ ρο
 ψη η λα α α α φη η η η σον πι ι στει ε
 ρε ε ε ε ε ε ευ νη σον και γι ι νϋ
 μοι πι ι στος και μη η γι ι νϋ α α α α
 πι ι ι ι στος ο δε Θω ω μας τω δα κτυ υ
 υ υ υ λω ως η ψα α το ο τϋ ς Δε ε σπο
 ο ο τϋ ς με γα α α νε ε βο η η σε συ μϋ

Θε ο ος και Κυ υ υ ρι ι ι ι ος ^{Δι} ^{Νη} ε ε ευσ

πλαγχνε δο ο ο ο ξα α α α σοι ^ν ^δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ^π ^δ ^{Νη} ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν ^δ

Κ αι νυ υν και α α ει ^ε ^χ και εις τας αι αι ω

ω ω νας ^ε ^χ των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην ^ν ^δ

Τ ^{Νη} ων θυ ρων κε κλειει σμε ε ε νων ^ε ^χ των Μα θη

των συ νη θροι οι σμε ε νων ε πε στη η ο Σω ω τηρ

ϛ ϛ ϛ η η σαν συ νη η η γ με ε ε ε νοι ^ν ^δ

και στας εν με ε ε ε σω α αυ των λε ε γει ^{Πα}

τω ω Θω ω ω μα ^{Νη} ^π ^ρ δευ ρο ψη η η λα α α α

φη η σο ο ο ον και αι ι ι ι δε τϛ ϛ τυ υ

υ υ πϛ τω ω ων η η η η λων ^ν ^δ εκ τει νον

σϛ ϛ ϛ ϛ την χει ει ει ρα α ^ν ^δ και α α ψαι

τη ης πλε ευ ρα α α ασ μ^{Νη} και μη γι ν^{Δι} ς α α
 α α πι ι ι ι στος^{Νη} αλ λα πι σται κη η η
 ρυ υ υ υ ξον^{Νη} την εκ νε κρω ω ων μ^Α να α α α
 στα α α α α σι ι ι ι ν^{Δι}

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Πα φ

Ω^{Β8} τ⁶ πα ρα δο ξ⁷ ς ς θαυ μα α τος⁷ α πι
 στι α πι στιν βε βαι α αν ε ε γε ε εν νη η η η
 σεν^{Π9} ει πων γαρ ο Θω μασ ε αν μη ι δω ς μη
 πι ι στε ε ε ευ σω^{Β8} ψη λα φη σας δε ε ε ε
 την πλε ευ ραν^{Δι} ε θε ο λο ο ο γει ει τον σα αρ
 κω ω ω θε ε ε εν τα^{Β8} τον αυ τον Υι ον τ⁶ Θε
 ε ς ε γνω ρι σεν ως πε πον θο ο ο τα σα αρ κι^{Δι}
 ε κη ρυ ξε τον α να στα α αν τα Θε ε ε ον^{Π9}
 και ε βο η η σε λαμ πρα α α τη η φω ω ω
 νη^{Π9} ο Κυ ρι ι ο ο ος μ^{Β8} και ο ο ο Θε ος μ⁶ ς

δο ξα α σοι οι

Στίχ. Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον
αι αι νει τον

θε ο ο ον σα ς Σι ι ι ων

Ω τσ πα ρα δο ξα ς ς θαν μα α τος τσ πυ

ρος ο ο χο ο ορ τος α α ψα με ε νο ος σε ε ε

σω ω ω σται βα λων γαρ ο θω ω μας εν τη πυ

ρι νη πλευρα τη ην χει ει ει ρα Ι η σα Χρι στσ ς ς τσ

θε ε ς ς κα τε φλε ε ε χθη η τη ψη η λα α

α φη η η η σει της ψυ χης γαρ το δυ σπει ει θες

με τε βα α λεν εις ευ πι σι ι ι ι α αν

θε ε ερ μως ε ε κε κρα α ξεν α πο βα θε ε ε

ω ων ψυ υ υ χης ο Δε σπο της συ μσ ει ει ει

και θε ε ος ο εκ νε ε κρων ε γη η η γερ με νο

ος δο ξα α σοι οι

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου
ευ λο ο

γη σε τσς υι ς ς ςς σα ς ε ε εν σοι

Ω^{B8} τ̣ε πα ρα δο ξ̣α α̣ α̣ θαυ μα α τος^ε Ι ω

αν νησ στη θει τ̣ε Λο γ̣α α̣ α̣ νε ε ε πε ε ε ε

σε^π Θω μας δε ε την πλε ευ ραν προς ψη λα φη η η

σαι αι κα τη ξι ω ω ω ω θη^π αλλ ο μεν ε κει

θεν φρι κτως Θε ο λο γι ας βυ υ θον α νελ κει ει

τη ην οι κο ο νο ο ο μι ι ι ι αν^π ο δε

η ξι ω ω ται μυ στα γω γη σαι αι η η η η

μας^π πα ρι στη σι γαρ τας α πο δει ξεις τρα α νως^Δ

της Ε γε ερ σε ω ως α αυ τ̣ε α̣ α̣ εκ βο ο ο

ων^π ο Κυ ρι ι ο ο ος μ̣ και ο ο Θε ος μ̣ α̣

δο ξ̣α α̣ σοι οι^ε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πάφ

Δ ο ξ̣α Πα τρι και Υι ω^Δ και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι^π

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει^π και εις τ̣ας

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Φ ι ι λα α α α αν θρω ω ω πε με γα

και αι α νει ει ει κα α α στον το πλη η η

θο ος των οι οι κτιρ μω ω ω ν σου ο τι ε μα

κρο θυ μη η σας υ πο Ι ου δαι αι ων ρα α πι

ζο ο ο με ε ε ε νος υ πο α πο στο λουψη λα

φω με ε νος και υ πο των α θε του ουν τω ων

σε πο λυ πρα αγ μο ο νου ου ου ου με ε ε

ε νος πω ως ε ε ε σα αρ κω ω ω θης πως

ε στα αυ ρω ω θης ο α α να μα α α α αρ

τη η η η τος αλ λα συ νε τι σον η η μας

ως το ον θω μαν βο α α α αν σοι ο Κυ

ρι ι ο ος μου και ο Θε ο ος μου δο ο ξα σοι οι

οι οι οι οι οι

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας

κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Ε^{Γα} σφραγι^{Νη} σμε ε^ϛ νου του μνη μα^Δ τος^{δζ} η Ζω η
εκ τα φθ^{Γα} α νε τει^{Νη} λας Χρι^ϛ στε ο Θε^{ρζ} ος και των θυ^{Πα}
ρων κεκλει^Δ σμενων^{δζ} τοις Μα^Δ θη^{δζ} ταις ε^{Πα} πε στηση παντων
α να στασις^{Νη} Πνε^ϛ ευ^ϛ μα^ϛ ευ^ϛ θες δι αυ των ε γκαι^ϛ νι
ζων η^Δ μιν^{δζ} κα τα το με γα^{Γα} σθ ε ε λε ε
ος^ϛ (γ)

τὸ τέλος: ^{Νη} ^Δ ^Ω ^{Γα}
 κα τα το με ε γα σθ ε λε ο ο ο ος

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθη ἄρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἄρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν

όσιων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *